

Mnichus

Mapa rok 1921

(Münchhausen **1773**, mnichu **1920**, Mnichów po **1945** □ nazwa nie przyjęła się, Mnichus)

Kolonia założona w roku 1774, na podstawie nakazu z dnia 6 maja 1773 roku wydanego nadleśniczemu królewskiemu Templerowi. Nazwana od nazwiska jednego z ministrów pruskich w rządzie Fryderyka Wielkiego von Münchhausen'a. Kolonię leśną założono pierwotnie dla 20 osadników. Każdy z nich otrzymał 12 mórg ziemi ornej, 4 morgi łąki, 1 morgę na domostwo i ogród. Ze względu na słabe ziemie nadania te w latach późniejszych powiększono. Mieszkańcy zostali zwerbowani przede wszystkim w Niemczech. Byli ewangelikami i uczęszczali do kościoła w nieodległym GrodŁcu. Nieliczni katolicy należeli do parafii Szczedrzyk i uczęszczali do filialnego kościoła w Krasiejowie.

W 1787 roku wieś zamieszkiwało 20 zagrodników i 5 rzemieślników, łącznie 99 dusz. W 1819 liczba mieszkańców osiągnęła 148. W 1856 za darowane przez króla 600 talarów wybudowano nową murowaną szkołę. Uczęszczało do niej 32 uczniów, uczniów tym 8 katolików. Co 4 niedzielę i co 2 piątek w szkole nabożeństwa ewangeliczne odprawiał pastor z Ozimka. Z biegiem czasu poprzez małżeństwa zmieniła się struktura narodowościowa mieszkańców. W połowie XIX wieku już tylko połowa z nich używała języka niemieckiego, reszta mówiła po polsku lub czesku.

Do każdego domostwa należało około 28 mórg słabej, nieurodzajnej ziemi. Mieszkańcy □ zmuszeni byli szukać zarobku poza rolnictwem. Byli więc szewcy, tkacze, drwale i dniówkowi robotnicy zatrudnieni w ozimeckiej hucie. W dalszym ciągu pozostało 20 kwater osadniczych. Jedna zajęta była przez szkołę, druga leśniczówkę. Z pozostałych 18: jedna należała do zarodnika, dwie do chałupników, a trzynaście do ubogich komorników utrzymujących się z pozarolniczych zajęć. W roku 1939 wieś zamieszkiwało 241 osób.